

ZARZĄDZENIE

Dnia 21 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2026 r.

w przedmiocie pisma skazanego **A.O.** zatytułowanego „Wniosek; Skarga nadzwyczajna” z dnia 20 października 2025 r., sygnalizującego potrzebę wznowienia z urzędu postępowania wykonawczego zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2025 r., II AKzw 197/25, utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 20 lutego 2025 r., VIII Kow 3248/24, o odmowie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia,

1. stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w związku sygnalizacją zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady Sądu Apelacyjnego w Warszawie orzekającego w sprawie,

2. pouczyć A.O., że na zarządzenie to nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2025 r. w sprawie VIII Kow 3248/24, Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie odmówił skazanemu A.O. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się skazany i wniósł zażalenie. Po jego rozpoznaniu Sądu Apelacyjnego w Warszawie postanowieniem z dnia 16 czerwca 2025 r., II AKzw 197/25, utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

Pismem datowanym na 20 października 2025 r., zatytułowanym „Wniosek; Skarga nadzwyczajna”, A.O. wystąpił o wznowienie postępowania w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia podnosząc, iż Sąd orzekający był nienależycie obsadzony - w sprawie orzekał sędzia Sądu Apelacyjnego X.Y. powołany w wadliwej procedurze, który nie daje gwarancji bezstronności i niezawisłości wymaganej przepisami Konstytucji RP, Konwencji o Ochronie Praw Człowieka oraz Karty Praw Podstawowych. Skazany odwołał się w uzasadnieniu do orzecznictwa Sądu Najwyższego wskazując, iż doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., co winno skutkować rozpoznaniem jego „wniosku przez Sąd należycie obsadzony”, „uchyleniu wyroku apelacyjnego i cofnięciu sprawy do Sądu Rejonowego”, ponownego rozpoznania sprawy „przez Sąd należycie obsadzony” i „zweryfikowania pozostałej obsady Sądu w obu instancjach w kwestii nienależytej obsady Sądu”.

Na wstępie wyjaśnić należy, iż postępowania o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, prowadzone było w pierwszej instancji przed Sądem Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie, zaś w drugiej – w związku z zażaleniem skazanego – przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie. Oba orzeczenia zostały wydane w formie postanowień. Poczynione wyjaśnienie wynika z faktu, iż skazany w złożonym w dniu 20 października 2025 r. piśmie wnioskował o „uchyleniu wyroku apelacyjnego i cofnięciu sprawy do Sądu Rejonowego”, co jest nieporozumieniem.

Wznowienie postępowania w postępowaniu wykonawczym w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia jest możliwe ale tylko w ograniczonym zakresie, tj. wówczas, gdy zakończyło się ono wydaniem postanowienia o udzieleniu warunkowego zwolnienia albo o odwołaniu warunkowego zwolnienia, gdyż postanowienia w tym przedmiocie są orzeczeniami, które kończą postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. Takich cech nie posiada postanowienie o odmowie warunkowego przedterminowego zwolnienia, które nie

jest orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe, o jakim mowa w art. 540 § 1 k.p.k. Zgodnie bowiem z obowiązującymi regulacjami (art. 161 § 3 i 4 k.k.w.) postanowienie takie nie zamyka skazanemu drogi do ponownego ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie po upływie określonego czasu od zapadnięcia negatywnego rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, ponadto zastosowanie może mieć tryb postępowania przewidziany w art. 24 § 1 k.k.w. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2015 r., V KO 43/15).

Mając powyższe na uwadze, należało stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w związku z sygnalizacją zaistnienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady Sądu Apelacyjnego w Warszawie orzekającego w sprawie II AKzw 197/25, gdyż orzeczenie, którego dotyczy sygnalizacja zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej nie należy do kategorii orzeczeń kończących definitywnie postępowanie sądowe.

[WB]

[a.ł.]